

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ادوارد لوزانسکی*-(Edvard Lozanskiy)

برگردان از: ا. م. شیری

۲۷ اگست ۲۰۱۸

راشاگیت به مثابه آئینه بحران سیاسی امریکا

چرا تحقیقات "پرونده روسیه" دور فاجعه‌بار می‌گیرد.

صرفنظر از چگونگی ختم تحقیقات دادستان ویژه روبرت مولر در باره تبانی دونالد ترامپ یا تیم او با مقامات روسیه در دوره مبارزه انتخاباتی سال ۲۰۱۶، اصطلاح راشاگیت در تاریخ ثبت می‌شود. زیرا در مقایسه با جنجال واترگیت منتج به استعفای رئیس جمهور ریچارد نیکسون در سال ۱۹۷۴، حادثه کنونی جنبه فاجعه‌بارتری دارد.

در آن هنگام فقط از نصب دستگاه شنود در دفتر حزب دموکرات واقع در هتل واترگیت سخن می‌رفت، آن وقت مثل حالا رئیس جمهور منتخب امریکا به این متهم می‌شد که او در سایه حمایت کرملین پیروز و به همین دلیل، سیاست او منافع کشور خود را منعکس نمی‌کند، بلکه، منافع آن کشور را که سیاستمداران برجسته امریکا و رسانه‌های جمعی در میان دشمنان عمده، و گاهی اوقات هم دشمن شماره امریکا قلمداد می‌کنند، بازتاب می‌دهد.

به همین دلیل، به نظر می‌رسد همه، منهای موارد استثنائی، در حاکمیت سیاسی امریکا سخت به ویروس ضد روسی آلوده شده‌اند و هنوز چشم‌انداز رهائی از این ویروس مشاهده نمی‌شود.

اگر به بهره‌گیری از اصطلاحات پزشکی ادامه دهیم، در این صورت سه نوع بیماری ویروسی راشاگیت را می‌توان تشخیص داد. دموکرات‌ها تصور می‌کنند، که پوتین فرمان کمک به ترامپ را صادر کرد، در عین حال، جمهوری‌خواهان سعی دارند ثابت نمایند، که در واقعیت امر مسکو و کلینتن تبانی کردند.

بالاخره، در ارتباط با این که پس از گذشت تقریباً دو سال هیچ سندی برای اثبات تبانی یافت نشده، شق سوم مطرح گردید که بر اساس آن، هدف اصلی کرملین، پاشیدن بذر اختلاف در داخل جامعه امریکا و تضعیف دموکراسی امریکائی از درون به واسطه آن می‌باشد.

طرفداران همه این گزینه‌ها کمتر نگران این واقعیت هستند، که تمامی آنها معنائی جز تحقیر شهروندان امریکا و خود دموکراسی امریکائی ندارد. زیرا، منطق آنها بدین معناست، که برای دستکاری کامل اذهان عمومی ابرقدرت جهان چند ده احمق، ۱۲ افسر ضداطلاعات و ۱۰۰ هزار دالر هزینه تبلیغات در شبکه‌های اجتماعی کفایت می‌کند.

اگر بخواهیم به ریشه‌های واقعی راشاگیت پی ببریم، به باور من همه آنها عبارت است از این که روسیه به عامل مناسبی برای انحراف توجه از رسوائی فساد بزرگ در دولت بارک اوباما تبدیل شده، که تقریباً همه روز جزئیات جدیدی از آن آشکار می‌شود.

صحبت از تباری سران سه تشکیلات مهم اطلاعاتی -دفتر تحقیقات فدرال، سازمان سیا و کمیته امنیت ملی و همچنین، از ساخت و پخت وزارت دادگستری با ستاد انتخاباتی کلینتن برای پیروزی او در میان است. به طوری که معلوم شد، بدین منظور در دوره کارزار انتخاباتی نامزد جمهوری خواهان، خبرچینان نفوذ داده شدند و همچنین برای جست و جوی شواهد محرمانه علیه ترمپ و روسیه جاسوسان انگلیس جلب شدند.

به همین سبب، دموکرات‌ها با حمایت رسانه‌های گوش به فرمان (باز هم منهای موارد استثنائی) باید مانند همیشه که در چنین مواردی اتفاق می‌افتد، فریاد بزنند "آی دزد، آی دزد".

آنچه که به متهم کردن مسکو از سوی جمهوری خواهان مربوط می‌شود، این است، که منبع سند ضمیمه شده به پرونده جاسوسی انگلیس در خصوص رسوائی ترمپ گویا روس‌ها بوده‌اند، اما در این باره که آنها چه کسانی بودند و آیا با کرملین ارتباط داشتند یا خیر، بر کسی معلوم نیست.

ذکر انبوهی از اطلاعات در باره این جنجال‌ها در یک نوشتار کوتاه مقذور نیست، اما، به نظر می‌رسد، می‌توان چنین گفت:

شدت مبارزه سیاسی در امریکا به حد بی‌سابقه‌ای رسیده است، و، متأسفانه، چنین شده، که روسیه در این مبارزه به مثابه سلاح از سوی همه طرفها مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. در نتیجه، نه تنها ترمپ، حتی هر سیاستمدار، روزنامه نگار یا کنشگر اجتماعی آگاه به عواقب چنین کارزار بی‌پیشینه علیه یک قدرت هسته‌ای پیشرو جهان و طرفدار مذاکره، فوراً جاسوس کرملین اعلام می‌شود.

بدین نحو، ریش‌سفید سیاست امریکا هنری کیسینجر نیز به لیست مشکوکان افزوده شد، اگر چه به باور من، او فقط سعی می‌کرد تنها با تغییر جهات مثلث، دو بار با کارت چین بازی کند. کیسینجر در دوره ریاست جمهوری ریچارد نیکسون موفق شد و به طور کاملاً موفقیت‌آمیز توانست چین را به حمایت از امریکا به ضد اتحاد شوروی وادارد. روشن است، که در وضعیت فعلی جهان، این یک حقه‌بازی کاملاً نومیدانه است، اما حال که او چند کلامی در تمجید از روسیه بر زبان راند، بلافاصله به طور خودکار به لیست "صلح‌بانان" امریکائی اضافه شد.

در کمال تأسف باید اذعان نمود، که مناقشه کنونی در روابط روسیه و امریکا مدتهای طولانی ادامه خواهد داشت و پایان آن هنوز مشهود نیست. در شرایط عملاً فقدان مذاکره در سطح دولتی و دیپلوماتیک، لازم است برای خروج از این، شاید، جدی‌ترین بحران در طول تاریخ مناسبات بین کشورهای ما، تشکل‌های اجتماعی یا حتی تک تک شهروندان هر دو کشور به تبادل نظر و فکر پردازند.

ممکن است نظر نویسنده با نظر هیأت تحریریه (و نیز مترجم) منطبق نباشد.

-*ادوارد لوزانسکی کیست:

فزیکدان شوروی، مقاله نویسنده امریکائی -روسی، مخالف، روزنامه‌نگار، آکادمیسین آکادمی علوم انسانی روسیه، مبتکر و رئیس دانشگاه امریکائی مسکو، پروفیسور دانشگاه دولتی مسکو، رئیس انجمن جهانی روسیه با تابعیت امریکائی

<https://iz.ru/778386/eduard-lozanskii/russiagate-kak-zerkalo-politicheskogo-krizisa-ssha>

اول شهریور - سنبله ۱۳۹۷